

Arrest

nr. 326 627 van 13 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2.X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoekers en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Venezolaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 19 september 2022, dienen op 21 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekers op 9 november 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekers gehoord worden op 29 februari 2024.

1.3. Op 23 mei 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen, die aangetekend worden verstuurd op 24 mei 2024.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Venezolaans staatsburger te zijn, geboren op [...] in de staat Bolivar. U bent getrouwd met [P.J.R.G.] (CGVS nr. [...]; o.v. [...]). Jullie hebben samen een zoon genaamd [A.D.R.S.] (nationaal nr. [...]) en een dochter genaamd [V.S.D.L.A.R.S.] (nationaal nr. [...]). In Venezuela werkte u als verpleegster in het ziekenhuis Ruiz y Paez. U woonde samen met uw gezin in de woonwijk Cayaurima, Avenida Libertador, calle 22, manzana K, in Ciudad Bolivar, in de staat Bolivar.

In 2017 vertrok uw zus [M.D.V.S.D.N.] (CGVS nr. [...]) naar België, waar zij op 11 december 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende en op 29 oktober 2018 de vluchtelingenstatus kreeg toegekend.

Op 20 november 2021 kwamen drie onbekende mannen 's nachts naar uw huis. Ze riepen dat u naar buiten moest komen om hun gewonde broer te verzorgen. Ze zeiden dat ze op de hoogte waren van uw activiteiten en werkzaamheden en dat u in de problemen zou komen indien u weigerde te helpen. U keek naar buiten en besloot om binnen te blijven. De volgende ochtend vertelde uw buurvrouw u dat deze mannen leden van de colectivos 1200 waren. Diezelfde avond werd u in het ziekenhuis aangesproken door dezelfde colectivos. Ze bedreigden u en uw familie indien hun broer zou sterven vanwege uw onwil hen de dag voordien te helpen. U besloot hierna om niet meer te gaan werken. Drie dagen later, op 23 november 2021, was u onderweg naar het ziekenhuis om met uw leidinggevende te praten over de redenen van uw afwezigheid, toen u aan de bushalte werd benaderd door twee mannen op een motor. Ze sloegen u en ze richtten een vuurwapen op u, waarna ze zonder meer vertrokken. U keerde huiswaarts en lichtte uw echtgenoot in over het voorval die u naar een psychiater bracht. Vervolgens verbleven u en uw gezin in het huis van uw moeder in Los Proceres, in Ciudad Bolivar. Sinds die dag kreeg u ook telefonische bedreigingen. Op 25 november 2021 kochten u en uw echtgenoot vliegtickets aan. Deze werden geannuleerd vanwege de covid-19 pandemie en problemen aan de grens. Op 3 december 2021 hebt u klacht neergelegd bij de politie en het Openbaar Ministerie in Vista Hermosa, in Bolivar. Op 16 december 2021 had u in het ziekenhuis een afspraak met uw algemeen diensthoofd om de reden van uw afwezigheid toe te lichten. U ging hier samen met uw echtgenoot heen. Toen jullie uit het ziekenhuis kwamen, zagen jullie dat de ruit van jullie auto was ingeslagen en dat iemand een kartonnen bord met scheldwoorden voor u had achtergelaten. U en uw echtgenoot besloten om het huis van uw moeder te verlaten en afwisselend bij vrienden van uw echtgenoot te verblijven in El Tigre, in Anzoategui, en in Los Teques, in Caracas. Op 10 juli 2022 ontvingen jullie de terugbetaling van jullie vliegtickets waarna jullie op 20 juli 2022 nieuwe vliegtickets kochten. Sinds 30 juli 2022 hebt u vier dreigberichten van een zekere [M.F.] ontvangen via e-mail. Op 28 augustus 2022 diende u wederom een klacht in bij Brigade voor Slachtofferbescherming van het Algemeen Commandantschap van de staat Bolivar.

U verliet Venezuela op 15 september 2022 samen met uw echtgenoot en uw kinderen. Jullie reisden via Turkije, Spanje en Frankrijk naar België waar jullie aankwamen op 19 september 2022 en op 21 september 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: de originele paspoorten en identiteitskaarten van u en uw gezin, een kopie van uw huwelijksakte, originele psychologische attesten uit Venezuela en België, drie originele klachtbrieven, kopieën van vier dreigmails, kopieën van documenten in verband met uw werkzaamheden waaronder een badge, kopieën van documenten in verband met uw vliegtickets, kopieën van krantenartikelen, de originele diploma's van u en uw echtgenoot, en foto's van uw werk en het incident op de parking van het ziekenhuis.

Op 19 maart 2024 maakte uw advocaat enkele opmerkingen over in verband met de notities van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud haalt u aan dat u psychologische begeleiding volgt voor een posttraumatisch stresssyndroom (PTSD) en lijdt aan angstaanvallen en zenuwinzinkingen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 29.02.2024 (verder CGVS 1), p. 3). Gevraagd of u bepaalde medicatie neemt, antwoordt u ontkennend (ibid.). Gevraagd of er bepaalde zaken zijn waarmee rekening kan worden gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud, antwoordt u zich op uw gemak te voelen (ibid.). U werd

vervolgens gewezen op het feit dat u steeds een pauze kon vragen tijdens het onderhoud indien u hieraan nood zou hebben (CGVS 1, p. 4).

In het door u voorgelegde medisch-psychologisch attest van 20 februari 2024 staat geschreven dat u aan PTSD lijdt ten gevolge van een traumatische gebeurtenis in uw verleden (zie groene map, document nr. 9). Uit het psychologisch attest blijkt echter nergens dat of op welke wijze uw mentale problemen werden onderzocht of vastgesteld en wordt hierin nergens verduidelijkt hoe men tot een mogelijke diagnose van PTSD is gekomen (ibid.). Ook lijkt dit attest eenvoudigweg gebaseerd te zijn op uw verklaringen en gedragingen tijdens de gesprekken met uw psycholoog in kwestie, en blijkt hieruit nergens dat uw verklaringen en gedragingen op dit vlak op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht en/of dat u werd onderworpen aan enig medisch of neuropsychologisch onderzoek (ibid.). Bovendien is voormeld attest opgesteld door een psycholoog, die afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts of psychiater die, aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren (ibid.). Uit het neergelegde attest blijkt inderdaad dat de gedane vaststellingen grotendeels gebaseerd zijn op uw verklaringen en de observaties van de psycholoog tijdens de consultaties en niet werden gebaseerd op objectief medisch en/of neuropsychologisch onderzoek (ibid.). Hiernaar gevraagd op uw persoonlijk onderhoud, bevestigt u geen onderzoeken te hebben ondergaan voor de vaststelling van deze diagnose en stelt u dat uw psycholoog hiertoe is gekomen op basis van uw symptomen en de therapiesessies (CGVS 1, p. 3). Voorgaande observaties gelden eveneens voor het door u voorgelegd medisch-psychiatrisch verslag van 27 maart 2022 : het attest werd opgesteld op basis van uw eigen verklaringen en nergens wordt verwezen naar een objectief gevoerd medisch wetenschappelijk onderzoek waaruit de diagnose van PTSD kan worden afgeleid.

Nergens uit uw persoonlijk onderhoud is echter gebleken dat uw psychologische en/of medische problemen van die aard waren dat deze u ervan weerhielden om uw motieven naar behoren uiteen te zetten tijdens een persoonlijk onderhoud of dat u hierdoor niet in staat was om coherente en volwaardige verklaringen af te leggen. Uit uw persoonlijk onderhoud op het CGVS bleek immers dat u er voldoende in slaagde om uw asielmotieven uiteen te zetten. Ook bevestigde u aan het einde van het persoonlijk onderhoud de vragen en de tolg goed te hebben begrepen (CGVS 1, p. 25), evenmin werden nadien opmerkingen doorgegeven over het verloop van het onderhoud. Tevens werden u twee pauzes aangeboden tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS 1, p. 13 en 24). Na de pauze werd u bovendien gevraagd of u zich goed genoeg voelde om het onderhoud verder te zetten, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS 1, p. 14).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Venezuela een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst zijn de verklaringen van u en uw echtgenoot niet consistent met jullie eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo is het opmerkelijk dat zowel u als uw echtgenoot op de DVZ niets hadden verteld over de **dreigtelefoons** die u zou hebben ontvangen wanneer jullie werden gevraagd naar jullie problemen in Venezuela en jullie vluchtmotieven (DVZ – Vragenlijst CGVS, d.d. 04.11.2022, vraag 5 en DVZ – Vragenlijst CGVS [P.J.R.G.], d.d. 04.11.2022, vraag 5). Gevraagd waarom u hierover niets had verteld op de DVZ, antwoordt u simpelweg dat u hier mogelijks niet over had gesproken omdat u een bondige samenvatting moest geven bij de DVZ (CGVS 1, p. 25). Aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd u nochtans gevraagd naar het interview bij de DVZ waarbij u liet verstaan dat dit goed was verlopen en dat u daar enkel niet kon vertellen over de details van uw reisweg (CGVS 1, p. 4). Gevraagd of u hiernaast nog eventuele andere relevante zaken niet had kunnen vermelden bij de DVZ, antwoordde u ontkennend (ibid.). Wanneer bovendien aan uw echtgenoot wordt gevraagd waarom hij op de DVZ niet had gesproken over de dreigtelefoons, antwoordt hij kortweg dat hij hierover wel had gesproken (CGVS 2, p. 22). Dit antwoord kan niet overtuigen gezien er bij de DVZ niets wordt vermeld over mogelijke dreigtelefoons (DVZ – Vragenlijst CGVS [P.J.R.G.], d.d. 04.11.2022, vraag 5). Bovendien verklaarde uw echtgenoot aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dat hij ieder relevant feit voor jullie problemen en vertrek uit Venezuela had opgegeven bij de DVZ (CGVS 2, p. 4). Dat zowel u als uw echtgenoot aanvankelijk niets hebben vermeld over de dreigtelefoons die u zou hebben ontvangen, plaatst vraagtekens bij de geloofwaardigheid van jullie verklaringen hierover.

Verder zijn uw en uw echtgenoots verklaringen over jullie problemen in Venezuela strijdig met de door u voorgelegde documenten alsook zijn deze documenten onderling tegenstrijdig. Zo staat in het door u voorgelegde psychologische attest uit Venezuela geschreven dat u pas door uw **buren werd**

ingelicht over het lidmaatschap van uw belagers bij een criminele bende **ná het incident bij de bushalte op 23 november 2021** (zie groene map, document nr. 3). In de door u voorgelegde klacht bij de politie daterend van 3 december 2021 staat dan weer geschreven dat uw bureu u hadden ingelicht over het lidmaatschap van uw belagers bij de colectivos **nadat u op 20 november 2021 van uw werk naar huis was teruggekeerd** (zie groene map, document nr. 5b). Op het CGVS verklaart u daarentegen dat uw buurvrouw u **in de ochtend van 20 november 2021 en vooraleer u naar uw werk vertrok**, had verteld dat uw belagers leden waren van de colectivos 1200 (CGVS 1, p. 14). Deze tegenstrijdigheden doen in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen in Venezuela en aan de betrouwbaarheid van de door u voorgelegde klachtbrieven.

Ook staat in het door u voorgelegde medisch attest uit Venezuela geschreven dat u **aan uw belagers zou hebben gezegd dat ze naar het ziekenhuis moesten gaan** toen deze 's nachts aan uw huis stonden (zie groene map, documenten nr. 3). Op het CGVS verklaart u dat u **louter door het raam naar buiten had gekeken** die avond (CGVS 1, p. 11). U vermeldt hierbij niets over het feit dat u met deze personen zou hebben gecommuniceerd (ibid.). Ook uw echtgenoot verklaart dat jullie enkel en alleen naar buiten hebben gekeken en verder niets hebben gedaan die bewuste nacht (CGVS 2, p. 11). Ook deze inconsistentie ondergraaft de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over uw problemen in Venezuela en de betrouwbaarheid van het door u voorgelegde attest.

Ook verklaarde uw echtgenoot bij de DVZ dat de **gewonde colectivo op 23 november 2021 gestorven** moest zijn en dat u daarom aan de bushalte werd aangevallen (DVZ – Vragenlijst CGVS [P.J.R.G.], d.d. 04.11.2022, vraag 5). In de door u voorgelegde klachten van 3 december 2021 staat nochtans vermeld dat **deze persoon op 23 november 2021 nog in leven** was en dat u enkel en alleen werd gevisieerd omdat u had geweigerd hulp te verlenen aan deze personen (zie groene map, documenten nr. 5b en c). Pas in de klacht van **28 augustus 2022** staat voor het eerst geschreven dat de **gewonde colectivo was gestorven** (zie groene map, document nr. 5a). Aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud werd uw echtgenoot nochtans gevraagd naar zijn interview bij de DVZ waarbij hij liet verstaan dat dit interview goed was verlopen, dat hij ieder relevant feit voor zijn vertrek had kunnen opgeven, dat hij de tolk goed had verstaan, dat zijn verklaringen achteraf aan hem waren voorgelezen én dat hij hierbij geen opmerkingen had (CGVS 2, p. 3-4). Deze tegenstrijdigheid doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over jullie problemen in Venezuela.

Bovendien zijn uw en uw echtgenoots verklaringen over de inhoud van de dreigberichten niet consistent met de door u voorgelegde documenten. Zo worden in de door u voorgelegde dreigmails doodsbedreigingen geuit naar uw **gehele gezin** (zie groene map, documenten nr. 6), terwijl zowel u als uw echtgenoot louter verklaren dat deze dreigmails **naar u** gericht waren wanneer jullie wordt gevraagd om over de inhoud ervan te vertellen (CGVS 1, p. 24 en CGVS 2, p. 19). Deze inconsistentie plaatst verdere vraagtekens bij de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over jullie problemen en de betrouwbaarheid van de door u voorgelegde dreigmails.

Ook staat in het door u voorgelegde psychologische attest uit Venezuela geschreven dat de colectivos regelmatig naar uw huis kwamen om dreigementen te uiten (zie groene map, document nr. 3). U verklaart nochtans dat de colectivos enkel op de nacht van 20 november 2021 naar uw huis waren gekomen (CGVS 1, p. 11-13, 23). Deze tegenstrijdigheid ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen en de betrouwbaarheid van het door u voorgelegde attest een te meer.

Ook zijn de door u neergelegde documenten onderling tegenstrijdig. Zo staat in de door u voorgelegde **klacht van 28 augustus 2022** geschreven dat **in de dreigmails staat vermeld** dat u vervolgers weet hebben van uw klachten door hun **connecties met de veiligheidsdiensten** en dat niemand hen iets kan doen (zie groene map, document nr. 5a). In de door u voorgelegde dreigberichten van 30 juli 2022 en 17 augustus 2022 wordt echter niets vermeld over het feit dat uw vervolgers connecties zouden hebben met de Venezolaanse overheidsdiensten noch dat niemand hen iets kan aandoen (zie groene map, documenten nr. 6). Er staat **pas in de laatste dreigmail geschreven** dat niemand uw belagers iets zou kunnen aandoen omdat ze overal mannetjes hebben (ibid.). Deze dreigmail dateert echter **van 29 augustus 2022, en dus van ná bovengenoemde klachtneerlegging** (zie groene map, documenten nr. 5a). Deze tegenstrijdigheid doet in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen en de betrouwbaarheid van de door u voorgelegde dreigmails en klachtbrief.

Daarnaast hebben u en uw echtgenoot ook tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Zo verklaart u dat uw echtgenoot na het voorval aan de bushalte naar een vriend had gebeld om het nummer van uw psychiater te bemachtigen gezien deze vriend met uw psychiater was **getrouwd** (CGVS 1, p. 18). Uw echtgenoot verklaart daarentegen dat hij na dit voorval **meerdere personen had opgebeld** met de vraag of iemand een psycholoog kon aanraden en dat uiteindelijk [H.A.], een bevriende arts die met uw psychiater in eenzelfde

praktijk werkte, uw psychiater had aangeraden (CGVS 2, p. 12 en 15). Geconfronteerd met jullie strijdige verklaringen, antwoordt uw echtgenoot simpelweg dat uw verklaringen niet juist zijn, terwijl u antwoordt niet te weten waarom jullie verklaringen niet overeenkomen (CGVS 2, p. 15 en CGVS 1, p. 18). Het louter ontkennen van verklaringen of stellen geen informatie te hebben klaart voornoemde tegenstrijdigheid niet uit, zodat er verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen.

Ook hebben u en uw echtgenoot tegenstrijdige verklaringen afgelegd over uw **klachtneerlegging** bij het Algemeen Commandantschap. Zo verklaart u dat u sinds 30 juli 2022 dreigmails kreeg en dat u om deze reden op **28 augustus 2022** een klacht hebt neergelegd bij het Algemeen Commandantschap (CGVS 1, p. 12). Uw echtgenoot verklaart dan weer dat u op **28 juli 2022** een klacht hebt neergelegd bij het Algemeen Commandantschap (CGVS 2, p. 13). Geconfronteerd met jullie strijdige verklaringen, houdt u vast aan uw verklaringen (CGVS 1, p. 22). Na zijn persoonlijk onderhoud heeft uw echtgenoot enkele opmerkingen overgemaakt aan het CGVS, waarin hij onder meer stelt dat hij had gezegd dat u op 28 augustus 2022 een klacht had neergelegd (zie opmerkingen notities persoonlijk onderhoud [P.J.R.G.] d.d. 19.03.2024). Het louter post factum aanpassen van verklaringen klaart voornoemde tegenstrijdigheid niet uit. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over jullie problemen in Venezuela verder.

Bovendien hebben jullie tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de aankoop van jullie **vliegtickets**. Zo verklaart uw echtgenoot dat hij het geld voor jullie laatste vliegtickets aan jullie reisagente [V.] overhandigde in de staat **Anzoategui** (CGVS 2, p. 17). U verklaart dan weer dat jullie het geld voor deze vliegtickets in de staat **Bolivar** aan [V.] hebben gegeven (CGVS 1, p. 23). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, antwoordt uw echtgenoot simpelweg dat uw verklaringen niet juist zijn (CGVS 2, p. 17). Na uw persoonlijk onderhoud hebt u enkele opmerkingen overgemaakt aan het CGVS in verband met de notities van uw persoonlijk, waarin u onder meer stelt dat jullie het geld van de laatste vliegtickets in Anzoategui hebben afgegeven (zie opmerkingen notities persoonlijk onderhoud d.d. 19.03.2024). Het louter post factum aanpassen van uw verklaringen klaart voornoemde tegenstrijdigheid niet uit, zodat de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over jullie problemen in Venezuela verder op de helling wordt geplaatst.

Ook hebben u en uw echtgenoot andere verklaringen afgelegd over de **verblijfplaatsen** waar jullie na 16 december 2021 verbleven. Zo verklaart uw echtgenoot dat jullie afwisselend verbleven bij zijn vrienden [F.] in **Lecheria, Anzotegui**, en bij [J.] in Los Teques, Caracas (CGVS 2, p. 8-9). U verklaart dan weer dat jullie bij vrienden van uw echtgenoot verbleven en afwisselden tussen **El Tigre, Anzoategui**, en Los Teques, Caracas (CGVS 1, p. 9 en 12). Ook deze tegenstrijdigheid plaatst verdere vraagtekens bij de geloofwaardigheid van jullie verklaringen.

Verder is het niet aannemelijk dat u aanvankelijk geen veiligheidsmaatregelen had getroffen nadat u had geweigerd medewerking te verlenen aan de colectivos. U verklaart dat u de dag na het incident bij uw huis zonder enige beschermingsmaatregel alleen naar uw werk was vertrokken (CGVS 1, p. 14). Gevraagd waarom u geen veiligheidsmaatregel had getroffen toen u erachter kwam dat u door de colectivos werd bedreigd, antwoordt u dat u niet had verwacht dat deze zo agressief zouden reageren (ibid.). Gevraagd of u bepaalde voorzorgsmaatregelen had genomen toen u op 23 november 2021 wederom alleen op weg naar het ziekenhuis was, antwoordt u ontkennend (CGVS 1, p. 17). Gevraagd waarom u alleen naar het ziekenhuis ging, antwoordt u simpelweg dat uw echtgenoot op dat moment aan het proberen was om brandstof te verkrijgen (ibid.). Gevraagd waarom u geen beschermingsmaatregelen had genomen, antwoordt u wederom dat u de reactie van de colectivos had onderschat (ibid.). Dit gedrag strookt echter niet met u en uw mans beschrijvingen van de colectivos in uw regio. Zo verklaart u dat de colectivos gevaarlijk zijn en terreur zaaien indien men weigert hen te helpen (CGVS 1, p. 14). Ook verklaart uw echtgenoot dat de colectivos heel de staat Bolivar onder hun controle hebben en dat de colectivos 1200 specifiek in uw regio opereren alsook dat deze kennis hebben van ieders woonplaats, werkzaamheden en de momenten waarop men zijn of haar huis verlaat of binnengaat (CGVS 2, p. 13-14). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u vaagweg dat men pas weet waaraan men zich mag verwachten zodra men iets meemaakt (CGVS 1, p. 14). Dit antwoord klaart echter niet uit waarom u het initieel had nagelaten om enige doeltreffende veiligheidsmaatregel te treffen, nadat u met de dood was bedreigd door de colectivos. Gelet op uw beschrijving van de colectivos is het bijgevolg niet plausibel dat u zo achteloos zou omgaan met uw eigen veiligheid.

Ook is het weinig waarschijnlijk dat u niet meer informatie hebt proberen te bekomen over uw belagers toen u hiervoor de kans had. Gevraagd of u ooit navraag hebt gedaan bij uw collega's in verband met de identiteit van het gewonde lid van de colectivos, antwoordt u ontkennend (CGVS 1, p. 15). Gevraagd of u informatie hebt proberen te bekomen over de verwondingen van deze persoon, antwoordt u wederom ontkennend (ibid.). Gevraagd waarom u dit had nagelaten, antwoordt u vaagweg dat u zo min mogelijk over uw vervolgers wilde weten in zo een situatie (ibid.). Het is echter volstrekt onbegrijpelijk waarom u nooit meer informatie hebt proberen te bekomen over de identiteit van uw vervolgers of de ernst van de verwondingen van de

gewonde colectivo gelet op de mogelijke zware gevolgen voor u en uw gezin bij de dood van deze persoon. Dit gedrag geeft blijk van desinteresse waardoor uw geloofwaardigheid onvermijdelijk op ernstige wijze wordt aangetast.

Tot slot hebben u en uw echtgenoot bijzonder weinig interesse getoond in het verdere verloop van jullie problemen. Zo hebben jullie nooit enige inspanning ondernomen om navraag te doen over de actuele situatie van jullie problemen (CGVS 1, p. 23). Gevraagd of u uw buurvrouw hierover hebt bevraagd, antwoordt u simpelweg haar telefoonnummer niet meer te hebben (ibid.). Ook hebt u zich nooit geïnformeerd over de stand van zaken in uw dossier bij de politie, het openbaar ministerie of het Algemeen Commandantschap (CGVS 1, p. 21 en 23). Gevraagd waarom u het had nagelaten om zelf contact op te nemen bij deze overheidsdiensten, antwoordt u simpelweg het telefoonnummer van het openbaar ministerie niet te hebben alsook dat u reeds wist dat u Venezuela zou verlaten (ibid.). Dat jullie nooit meer informatie hebben gevraagd over het verdere verloop van jullie problemen, noch aan uw buurvrouw die reeds op de hoogte was van jullie problemen met de colectivos en noch aan de overheidsdiensten waarbij u klachten had ingediend, is onbegrijpelijk en geeft blijk van desinteresse waardoor jullie geloofwaardigheid onvermijdelijk op ernstige wijze wordt aangetast.

Wat uw dochter en uw zoon betreffen die op uw bijlage staan, dient opgemerkt te worden dat u in hun hoofde geen persoonlijke vrees aanhaalt bij terugkeer als u hierover bevraagd wordt (CGVS 1, p. 13).

Wat de internationale beschermingsstatus van uw zus [M.D.V.S.D.N.] (CGVS nr. [...]) betreft dient opgemerkt dat het loutere feit dat u een familielid bent van een begunstigde van internationale bescherming geen gevolg heeft voor uw verzoek om internationale bescherming en u niet automatisch recht geeft op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. U verklaart dat u niet weet welke problemen uw zus in Venezuela had en jullie daar nooit over gesproken hebben (CGVS 1, p. 7).

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.

Gelet op het geheel van bovenstaande elementen dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u, uw echtgenoot en uw kinderen in Venezuela een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming lopen.

De overige documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Wat betreft de door u voorgelegde identiteitskaarten, paspoorten, huwelijksakte, diploma's en werkdocumenten dient gesteld te worden dat deze louter informatie bevatten over jullie identiteit, huwelijk, studies en werkzaamheden in Venezuela, elementen die hier niet ter discussie staan. Inzake de door u neergelegde klachtbrieven, dreigmails, het psychologische attest uit Venezuela, de documenten omtrent jullie vliegtickets, en foto's dient te worden gesteld dat deze stukken niet voldoende zijn om de geloofwaardigheid van uw relaas en problemen te herstellen. Documenten en foto's hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van aannemelijke en geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit voorgaande vaststellingen. Bovendien werden er ook enkele tegenstrijdigheden gevonden tussen uw verklaringen en de door u voorgelegde documenten alsook tussen deze documenten onderling (zie supra). Daarenboven dient opgemerkt dat de klachten en

psychologische attestaten werden opgesteld op basis van uw eigen verklaringen, waardoor de bewijswaarde ervan zeer relatief is. Ook dient te worden vermeld dat aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Uw psychologisch rapport van België werd hierboven reeds besproken. Er dient nog toegevoegd te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Wat betreft de door u voorgelegde krantenartikelen dient te worden opgemerkt dat deze geen betrekking hebben op uw persoonlijke problemen met de colectivos in Venezuela.

Inzake de door u en uw echtgenoot overgemaakte opmerkingen in verband met de notities van jullie persoonlijke onderhouden dient te worden opgemerkt dat hiermee rekening werd gehouden in bovenstaande beslissing.

Uit de **COI Focus Venezuela. Houding van de autoriteiten ten aanzien van migratie** van 13 mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_venezuela_houding_van_de_autoriteiten_ten_aanzien_van_migratie_20240513.pdf blijkt niet dat er sprake is van een systematisch beleid waarbij iedere Venezolaan die terugkeert naar Venezuela louter omwille van zijn verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging of aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist niet dat u bij een terugkeer mogelijk onderworpen zal worden aan een uitgebreide controle. Er is evenwel een duidelijk onderscheid in de behandeling van terugkeerders naar Venezuela. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het najaar van 2023 meerdere deportatievluchten plaatsvonden waarbij Venezolanen uit de VS werden teruggestuurd. Een aantal gerepatrieerde migranten uit de VS werd bij aankomst in Venezuela vastgehouden en uitvoerig geïnterviewd. Enkelen hiervan zouden in februari 2024 nog vastgehouden worden. Daarnaast werden zo'n 200 afgewezen verzoekers uit IJsland in november 2023 teruggestuurd naar Venezuela. Bij terugkeer naar Venezuela werden ze voor drie of vier dagen naar een hotel gebracht voor een beoordeling door de veiligheidsdiensten. Uit de informatie blijkt verder dat elk jaar duizenden Venezolanen op vrijwillige basis terugkeren naar Venezuela zonder dat hierover problemen worden gerapporteerd. Er kan aldus niet uit de beschikbare informatie afgeleid worden dat **alle** terugkeerders systematisch worden vastgehouden of gearresteerd. Het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Venezuela mogelijks worden ondervraagd en aangehouden in het kader van een veiligheidsbeoordeling kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving, onder andere op het vlak van migratie, te handhaven.

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere Venezolaan die van het buitenland terugkeert naar Venezuela enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het risico loopt blootgesteld worden aan een in artikel 48/4, § 2 b beschreven behandeling.

De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Venezuela te beurt kan vallen, hangt af van zijn individuele omstandigheden. Personen waarvan kan vermoed worden dat zij bij een terugkeer problemen zullen ondervinden, betreffen zij die er van verdacht worden een misdrijf te hebben gepleegd, die in het verleden als opposant beschouwd werden, of waarvan vermoed wordt dat ze gekant zijn tegen de Venezolaanse regering. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u een dergelijk profiel heeft. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Venezolaanse autoriteiten stond. Noch dat de Venezolaanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw verzoek om internationale bescherming. Zo hebben u, uw echtgenoot en uw kinderen Venezuela zonder problemen op legale wijze kunnen verlaten met jullie eigen paspoorten (CGVS 1, p. 11 en CGVS 2, p. 11).

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Venezolaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Venezuela vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestrafing.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van

wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Venezuela voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.**

Het Hof van Justitie heeft reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn (omgezet in artikel 48/4, §2, b) Vw.) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 35 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Bijgevolg valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, vereist artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, **specifiek** wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). De omstandigheid dat een verzoeker omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het risico loopt om niet te kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, doch hem niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt verder niet dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets** van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi focus venezuela situatieschets 20230808 0.pdf \(cgrs.be\)](https://coi.focus.venezuela.situatieschets.20230808.0.pdf) en **EUAA: Venezuela Country Focus** van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat de socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela veeleer het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, zoals economisch wanbeheer, Amerikaanse economische sancties, de dalende olieproductie en olieprijsen, hyperinflatie en een inkrimping van de economie. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Venezuela het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Venezuela op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Venezuela: Situatieschets** van 8 augustus 2023, beschikbaar op [coi focus venezuela situatieschets 20230808 0.pdf \(cgrs.be\)](#) en **EUAA: Venezuela Country Focus** van november 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_11_EUAA_COI_Report_Venezuela_Country_Focus.pdf) blijkt dat Venezuela een diepe politieke, economische en sociale crisis kent. Het geweld is er wijdverspreid en wordt er gepleegd door het Venezolaanse leger, de politie, de inlichtingendiensten, de colectivos chavistas, de megabandas, enz., die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Ook **gemeenrechtelijke criminaliteit**, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing, drugshandel en illegale ontginning van mijnen, komt veelvuldig voor in Venezuela. Deze misdaden worden gepleegd door gewapende groeperingen, megabandas, maar ook door individuele misdadigers of kleine lokale bendes. Uit de geconsulteerde bronnen blijkt bovendien dat dit geweldspatroon sterker aanwezig is in bepaalde delen van het land. De deelstaten Sucre, Miranda, Falcón, en het hoofdstedelijk gebied Caracas, de grensstaten met Colombia (Zulia, Tachira en Apure) evenals de deelstaten in Zuid-Venezuela (Amazonas en Bolivar) vertonen een hogere prevalentie van crimineel alsook politieel geweld. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). **Het (crimineel) geweld in Venezuela is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.**

In de deelstaten Zulia, Tachira, Apure en Falcón evenals in de Zuid-Venezolaanse staten Amazonas en Bolivar, is er naast crimineel en politieel geweld ook een grotere aanwezigheid van gewapende groeperingen waar te nemen, hetgeen een invloed heeft op het dagelijks leven van de burgerbevolking. Ook komt het geregeld tot confrontaties tussen deze groeperingen onderling evenals tussen de gewapende groeperingen en de Venezolaanse staat. Het bestaan van een gewapend conflict in deze staten brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio. Ondanks de aanwezigheid van de gewapende groeperingen blijkt dat het overgrote deel van de slachtoffers het gevolg is van politieel en gemeenrechtelijk crimineel geweld, hetgeen doelgericht van aard is.

Het CGVS erkent dat de situatie in Venezuela problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris-generaal beschikt evenwel over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Venezuela een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart Venezolaans staatsburger te zijn, geboren op 26 juni 1979 in de staat Bolivar. U bent getrouwd met [K.M.S.M.] (CGVS nr. [...]; o.v. [...]). Jullie hebben samen een zoon genaamd [A.D.R.S.] (nationaal nr.

[...] en een dochter genaamd [V.S.D.L.A.R.S.] (nationaal nr. [...]). In Venezuela werkte uw echtgenote als verpleegster in het ziekenhuis Ruiz y Paez. U woonde samen met uw echtgenote en uw kinderen in de woonwijk Cayaurima, Avenida Libertador, calle 22, manzana K, in Ciudad Bolívar.

Op 20 november 2021 kwamen drie onbekende mannen 's nachts naar uw huis. Ze riepen dat uw echtgenote naar buiten moest komen om hun gewonde broer te verzorgen. Jullie keken kort naar buiten en besloten om binnen te blijven, waarna de onbekende mannen vertrokken. Deze mannen waren leden van de Colectivos 1200. De volgende avond werd uw echtgenote in het ziekenhuis bedreigd door dezelfde mannen. Drie dagen later, op 23 november 2021, was uw echtgenote onderweg naar het ziekenhuis om met haar leidinggevende te praten over haar problemen toen zij aan de bushalte door twee onbekende mannen werd geslagen en er een vuurwapen op haar werd gericht. Toen uw echtgenote u thuis inlichtte over het voorval, belde u enkele mensen om een psycholoog voor haar te vinden. Hierna verbleven u en uw gezin in het huis van uw schoonmoeder in Los Proceres, in Ciudad Bolívar. U besloot vervolgens om Venezuela te verlaten en nam contact op met een reisagent die u op 25 november 2021 liet weten dat zij vluchten voor u en uw gezin had geboekt. Deze vluchten werden geannuleerd vanwege de covid-19 pandemie en problemen aan de grens, waarna u een terugbetaling vorderde. Op 3 december 2021 legde uw echtgenote klacht neer bij de politie en het Openbaar Ministerie in Vista Hermosa, in Bolívar. Op 16 december 2021 had uw echtgenote in het ziekenhuis een afspraak met haar leidinggevende om de reden van haar afwezigheid toe te lichten. U ging hier samen met uw echtgenote heen. Toen jullie uit het ziekenhuis kwamen, zagen jullie dat de ruit van jullie auto was ingeslagen en dat er op een bord scheldwoorden waren geschreven. Hierop besloten u en uw echtgenote om het huis van uw schoonmoeder te verlaten en afwisselend bij uw vrienden [J.] en [F.] te verblijven in Lecheria, in Anzoátegui en in Los Teques, in Caracas. Op 10 juli 2022 ontvingen jullie de terugbetaling van de vliegtickets waarna jullie op 20 juli 2022 nieuwe tickets kochten. In deze periode ontving uw echtgenote dreigmails en -telefoons. Op 28 juli 2022 diende uw echtgenote wederom een klacht in bij het Algemeen Commandantschap van de staat Bolívar.

U verliet Venezuela op 15 september 2022 samen met uw echtgenote en uw kinderen. Jullie reisden via Turkije, Spanje en Frankrijk naar België waar jullie aankwamen op 19 september 2022 en op 21 september 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: de originele paspoorten en identiteitskaarten van u en uw gezin, een kopie van uw huwelijksakte, originele psychologische attesten van uw vrouw uit Venezuela en België, drie originele klachtbrieven, kopieën van vier dreigmails, kopieën van documenten in verband met uw vrouw's werkzaamheden waaronder een badge, kopieën van documenten in verband met uw vliegtickets, kopieën van krantenartikelen, de originele diploma's van u en uw echtgenote, en enkele foto's van het werk van uw echtgenote en het incident op de parking van het ziekenhuis.

Op 19 maart 2024 maakte uw advocaat enkele opmerkingen over in verband met de notities van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud haalt u aan dat u uw schildklier liet verwijderen en op heden een kunstmatige schildklier heeft (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 29.02.2024 (verder CGVS 2), p. 3). Gevraagd of u bepaalde medicatie neemt, antwoordt u dat u Liothyronine neemt en stelt u dat deze medicatie uw schildklierhormonen op peil houdt (ibid.). Gevraagd of deze medicatie een effect heeft op uw vermogen om een persoonlijk onderhoud af te leggen, antwoordt u ontkennend (ibid.). U werd vervolgens gewezen op het feit dat u steeds een pauze kon vragen tijdens het onderhoud indien u hieraan nood zou hebben (ibid.). U legt hiervan geen medische documenten voor.

Nergens uit uw persoonlijk onderhoud is echter gebleken dat uw medische problemen van die aard waren dat deze u ervan weerhielden om uw motieven naar behoren uiteen te zetten tijdens een persoonlijk onderhoud of dat u hierdoor niet in staat was om coherente en volwaardige verklaringen af te leggen. Uit uw persoonlijk onderhoud op het CGVS bleek immers dat u er voldoende in slaagde om uw asielmotieven uiteen te zetten. Ook bevestigde u aan het einde van het persoonlijk onderhoud de vragen en de tolk goed te hebben begrepen (CGVS 2, p. 23), evenmin werden nadien opmerkingen doorgegeven over het verloop van het onderhoud. Tevens werd u een pauze aangeboden tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS 2, p. 14).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Venezuela een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen en uw verzoek om internationale bescherming volledig steunen op de motieven die door uw echtgenote Katzeida Mercedes SILVERA MARTINEZ (CGVS nr. 22/28149B) werden aangehaald. Inzake haar verzoek om internationale bescherming werd een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Eenzelfde beslissing voor u dringt zich dan ook op. De beslissing van uw echtgenote [K.M.S.M.] luidt als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Wat betreft uw verklaringen dat u bang bent dat de colectivos uw zoon en uw dochter zouden ontvoeren en/of vermoorden bij jullie terugkeer naar Venezuela vanwege uw vrouws problemen met hen (CGVS 2, p. 13-14), dient opgemerkt te worden dat deze vrees in het verlengde ligt van jullie ongeloofwaardige problemen met de colectivos (zie supra). Inzake uw verklaringen dat de colectivos uw dochter zouden kunnen meenemen naar een mijnbouwgebied en daar bepaalde handelingen met haar zouden stellen, dient gesteld te worden dat deze vrees niet gebaseerd is op enige concrete feiten maar louter een hypothetische bewering betreft (ibid.). Er kan op basis hiervan geen reële en/of actuele vrees bij terugkeer worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten werden reeds in de beslissing van uw echtgenote besproken alsook werd bij de beslissing van uw echtgenote rekening gehouden met de door u gemaakte opmerkingen bij de notities van uw persoonlijk onderhoud, waardoor deze geen ander licht kunnen werpen op bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekers voeren in een enig middel een schending aan van de artikelen 57/6/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers betogen dat de dreigtelefoons ver in hun geheugen zaten en dat zij dit vergeten te vermelden zijn bij de DVZ. Zij hadden opgemerkt dat zij dit niet vermeld hadden, maar hebben geen afspraak meer gehad met hun raadsman voor hun persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Zij stellen hier niet meer aan gedacht te hebben, zeker gelet op de enorme stress die verzoekster ervaarde. Zij voegen toe dat zij enkel hetgeen zij nog onthouden hadden, hebben rechtgezet bij aanvang van hun persoonlijk onderhoud. Zij wijzen voorts op de haastige omstandigheden van de kleine onderhouden bij de DVZ en de nodige stress die het persoonlijk onderhoud bij het CGVS met zich meebrengt.

Verzoekers benadrukken dat in dit dossier twee personen een asielaanvraag hebben ingediend op basis van gelijkaardige asielmotieven. Volgens hen heeft het feit dat verschillende personen zich beroepen op dezelfde motieven, niet alleen gevolgen voor de vorm van hun verklaringen, maar ook voor de inhoud ervan. Zij voeren aan dat de commissaris-generaal rekening moet houden met hun verschillende persoonlijkheden en emoties en dat zij de verklaringen niet blindelings naast elkaar mag leggen om eventuele tegenstrijdigheden te vinden. Verzoekers volharden in hun verklaringen zoals uiteengezet bij het CGVS, waar zij de tijd en kans zouden gekregen hebben om alles toe te lichten via een tolk. Zij merken evenwel op dat verzoekster in de avond werd verwittigd door haar buurvrouw, en niet in de ochtend. Zij stippen aan dat verzoekers verklaring over de gewonde colectivo die gestorven was, slechts een veronderstelling of vermoeden was en dat hij dit dus niet als vaststaand feit heeft verklaard tijdens zijn interview bij de DVZ.

Verwijzend naar hun verklaringen over de inhoud van de dreigmails, werpen zij op dat zij niet exhaustief verteld hebben over de inhoud ervan. Volgens hen trekt de commissaris-generaal verkeerdelijk de conclusie

dat zij verklaarden dat enkel verzoekster bedreigd werd. Zij voegen toe dat verzoekster enkel op 20 november 2022 persoonlijk bedreigd werd. Zij merken op dat zij niet gespecificeerd hebben in welke mails melding gemaakt werd van de connecties van belagers met de overheid. Volgens hen hebben zij slechts in algemene termen uitgelegd wat er in de mails stond als dit hen gevraagd werd.

Voorts betogen verzoekers dat hun verklaringen over dezelfde persoon gaan en dat zij simpelweg de arts op een andere manier beschreven hebben. Zij leggen uit dat de echtgenoot van de psychiater in dezelfde praktijk werkt en dat dit de bevriende arts is waarover verzoeker spreekt.

Vervolgens wijzen zij erop dat verzoeksters mentale staat absoluut niet optimaal is en was tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Zij zetten uiteen dat verzoekster lijdt aan PTSD en dat dit effect heeft op het zich herinneren van details en het oprakelen van incidenten. Volgens hen was het voor verzoekster niet evident om te beseffen welke details zij zich verkeerd had herinnerd, waardoor zij bepaalde tegenstellingen pas achteraf heeft gecorrigeerd. Zij benadrukken dat deze correcties niet gebeurden met de intentie om tot een gelijklopend verhaal met verzoeker te komen, maar omdat zij zich deze elementen oprecht niet meer kon herinneren tijdens het onderhoud ten gevolge van haar PTSD.

Zij specificeren daarnaast dat Anzotegui een staat is, en dat zowel Lecheria als El Tigre steden zijn die binnen deze staat liggen. Zij stellen dat zij El Tigre vergaten te vermelden en geven aan in totaal op vier plaatsen verbleven te hebben, namelijk in Lecheria, El Tigre, Los Teques en Caracas.

Verzoekster volhardt in haar verklaringen dat zij na haar weigering om hulp te verlenen aan de collectivos niet voldoende beseft hoe ernstig de situatie was en zij gehoopt had dat het niet zo zou uitdraaien. Zij menen dat het gemakkelijk is om achteraf een beoordeling te maken van hoe zij had moeten handelen of hoe ernstig de situatie *de facto* was.

Zij voeren aan dat zij een poging zullen ondernemen om extra informatie te bekomen en na te gaan wat de stand van zaken is inzake hun dossier. Zij stellen dat zij het aan de Raad zullen meedelen indien er beweging is in hun dossier.

Tot slot werpen verzoekers op dat het niet ernstig is te stellen dat de veiligheidssituatie in Venezuela voldoende stabiel zou zijn en dat zij niet in aanmerking zouden komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij betogen dat georganiseerde misdaad in Venezuela is toegenomen en dat megabendes steeds vaker betrokken zijn bij drugshandel, ontvoeringen, afpersing en huurmoorden. Verwijzend naar ACLED, merken zij op dat het geweld in die mate is toegenomen dat het als politiek geweld dient beschouwd te worden. Volgens hen is het bendegeweld op een zodanig niveau dat iedereen er slachtoffer van kan zijn. Verwijzend naar het COI Focus rapport, stellen zij dat criminele activiteiten, die in de voorgaande jaren afgenomen waren, in de afgelopen drie jaar toenamen.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 26 maart 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- COI Focus Venezuela: Situatieschets, 26 september 2024;
- EUAA: Venezuela Country Focus, november 2023.

3.2. Op 31 maart 2025 leggen verzoekers overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij zij volgend nieuw stuk voegen:

- Psychologisch attest, de heer R.E., dd. 14 maart 2025.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoekers kan als volgt worden samengevat. Verzoekers vrezen bij terugkeer naar Venezuela gedood te worden door leden van de collectivos 1200 omdat verzoekster weigerde om hun gewonde broer te verzorgen.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoekers de vluchtelingenstatussen toe te kennen en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoekers' verklaringen aangaande de dreigtelefoons zijn niet consistent met hun eerdere verklaringen bij de DVZ;
- ii) Verzoekers' verklaringen over hun problemen in Venezuela zijn strijdig met de door hen voorgelegde documenten, alsook zijn deze documenten onderling tegenstrijdig;
- iii) Verzoekers' verklaringen zijn onderling tegenstrijdig over (a) wie werd opgebeld na het voorval; (b) hun klachtneerlegging bij het Algemeen Commandantschap; (c) de aankoop van hun vliegtickets; (d) hun verblijfplaatsen na 16 december 2021;
- iv) Het is niet aannemelijk dat zij aanvankelijk geen veiligheidsmaatregelen getroffen hadden nadat verzoekster geweigerd had medewerking te verlenen aan de collectivos;
- v) Het is weinig waarschijnlijk dat zij niet meer informatie hebben proberen te bekomen over hun belagers toen zij hiervoor de kans hadden;
- vi) Verzoekers hebben bijzonder weinig interesse getoond in het verdere verloop van hun problemen nu (a) zij nooit enige inspanning ondernomen hebben om navraag te doen over de actuele situatie van hun

problemen; (b) zij zich nooit geïnformeerd hebben over de stand van zaken van hun dossier bij de politie, het openbaar ministerie of het Algemeen Commandantschap;

vii) Verzoekers halen geen persoonlijke vrees aan bij terugkeer in hoofde van hun dochter en zoon die op hun bijlage vermeld staan;

viii) Het loutere feit dat verzoekers familie zijn van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor hun verzoek om internationale bescherming en geeft hen niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus, daar zij geen concrete elementen aanbrengen waaruit zou blijken dat er omwille van zijn familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in hun hoofde zou bestaan;

ix) De overige neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen gezien (a) de identiteitskaarten, paspoorten, huwelijksakte, diploma's en werkdocumenten louter informatie bevatten over hun identiteit, huwelijk, studies en werkzaamheden in Venezuela, wat elementen zijn die niet ter discussie staan; (b) de klachtbrieven, dreigmails, het psychologisch attest uit Venezuela, de documenten omtrent hun vliegtickets en de foto's niet voldoende zijn om de geloofwaardigheid van hun relaas en problemen te herstellen, gezien deze enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van aannemelijke en geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, wat *in casu* niet het geval is, en er enkele tegenstrijdigheden gevonden werden tussen hun verklaringen en de voorgelegde documenten, alsook tussen deze documenten onderling; (c) de klachten en de psychologische attesten opgesteld werden op basis van hun eigen verklaringen, waardoor de bewijswaarde ervan zeer relatief is; (d) aan privéfoto's geen bewijswaarde kan worden toegekend, daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld; (e) medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming; (f) de krantenartikelen geen betrekking hebben op hun persoonlijke problemen met de *collectivos* in Venezuela; (g) er rekening gehouden werd met de overgemaakte opmerkingen in verband met de notities van hun persoonlijke onderhouden.

4.3.3. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat volgende stukken werden neergelegd: verzoekers' originele paspoorten en identiteitskaarten, een kopie van hun huwelijksakte, originele psychologische attesten uit Venezuela en België, drie originele klachtbrieven, kopieën van vier dreigmails, kopieën van documenten in verband met verzoeksters werkzaamheden, waaronder een badge, kopieën van documenten in verband met hun vliegtickets, kopieën van krantenartikelen, hun originele diploma's en foto's van verzoeksters werk en het incident op de parking van het ziekenhuis.

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat onder meer volgende stukken ontbreken: de originele psychologische attesten uit Venezuela en België, kopieën van documenten in verband met hun vliegtickets, kopieën van krantenartikelen en hun originele diploma's (AD CGVS, deel DVZ).

In het verzoekschrift benadrukken verzoekers onder meer de mentale staat van verzoekster (p. 18). Zo wijzen zij erop dat verzoekster lijdt aan de gevolgen van een posttraumatisch stresssyndroom (hierna: PTSS) en dat dit een rechtstreekse impact heeft op haar vermogen om zich zaken te herinneren.

Verzoekers leggen op 31 maart 2025 een aanvullende nota neer waarbij een psychologisch rapport gevoegd wordt van 14 maart 2025. Verzoeksters psycholoog getuigt dat hij haar begeleid sinds december 2022 en dat zij 33 consultaties gehad heeft. Er wordt eveneens melding gemaakt van een reeds eerder neergelegd attest van 20 februari 2024. Hij benadrukt dat verzoeksters ernstige psychische klachten – waaronder vermijdingsgedrag, herbelevingen en cognitieve verstoringen – rechtstreeks verband houden met haar traumatische ervaringen. Hij bekritiseert de positie van de commissaris-generaal dat psychologen de waarheid van verklaringen niet kunnen garanderen. Hij meent dat deze redenering geen rekening houdt met de realiteit van psychotherapie: langdurige begeleiding, de vertrouwensrelatie en zijn professionele expertise maken het volgens hem onwaarschijnlijk dat een patiënt gedurende lange tijd een fictief verhaal volhoudt. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal verzoeksters gedrag ten onrechte als onwaarschijnlijk beschouwt, zonder rekening te houden met de impact van trauma op beslissingen en reacties. Hij besluit dat de negatieve beslissing verzoekster diep getroffen heeft, en vreest dat een bevestiging door de Raad zou leiden tot een ernstige en mogelijk blijvende depressie. Hij vraagt met aandring dat zijn professionele observaties ernstig worden genomen.

Ter terechtzitting benadrukt verzoekers' advocaat de psychologische kwetsbaarheid van verzoekster.

Niettegenstaande de commissaris-generaal in kennis werd gesteld van verzoekers' verzoekschrift en aanvullende nota, is zij ter terechtzitting niet verschenen, noch vertegenwoordigd. Zij kon aldus niet bevraagd worden over de ontbrekende stukken in het administratief dossier.

Deze stukken, waarmee verzoekers een zicht trachten te bieden op de psychologische toestand van verzoekster, maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden

beoordeeld en gewogen in het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie (zie EHRM, M.A. t. Zwitserland, no. 52589/13, van 18 November, § 62).

Gezien het ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek van de voorgelegde elementen, kan de Raad de beschermingsverzoeken van verzoekers heden niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden. De ontbrekende stukken zijn overigens nodig om op correcte wijze de aannemelijkheid van verzoekers' vrees te kunnen beoordelen en een zicht te bieden op de mate waarin hun rechten met betrekking tot de procedurele noden in onderhavige procedure gerespecteerd werden.

Rekening houdend met wat voorafgaat, alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 mei 2024, worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend vijftientwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO